

Kommuner helt ned i Ditmarsken og paa Vesterhavssæerne, Pensioner og Understøttelser til de i Hertugdømmerne boende tidligere Undersaatter af den danske Krone, Udbetalinger i Genhold til Lov om ekstraordinære Hjemstedsbevise, særlig beordrede Ind- og Udbetalinger til Hertugdømmernes Beboere, de ved den nuværende Statsgrænse forefaldende Ind- og Udbetalinger til Gensdarmmeriet, Føds- og Postvæsenet og til Remontekommissionens Indkjøb ved de store Grændsemærkede osv. Det er en Selvfølge, at disse Forretninger maa medføre et meget stort Arbejde for denne Institution, og det viser sig bedst derigennem, at der er meget store Ind- og Udbetalinger, der endog paa sine Dage ere løbne op til mellem 40 og 60,000 Kr. Der er altsaa Nødvendighed for, at denne Oppehørselsstue undertiden maa ligge med en meget stor Kassebeholdning, og deraf følger et stort Kasse- og Regnskabsansvar. Disse Omstændigheder have derfor bevirket, at det Mindretal, hvortil jeg hører, fuldstændig kan tiltræde Regeringens Forslag om at forandre Oppehørselsstuen i Kolding til en Amtstue. Samtidig hermed fremkom det Spørgsmaal, hvorvidt det skulde være nødvendigt at beholde Ribe Amtstue, og det ærede Medlem, som nylig satte sig, bemærkede ganske rigtigt, at der var et Dieblit, i hvilket saa godt som hele Udvalget var enig om, at man skulde stemme Ribe Amtstue ud, og det var man ikke for at faae Kolding Amtstue; men det laa ganske naturligt deri, at man i Udvalget mente, at, naar Kolding Oppehørselskontor blev hævet til en Amtstue, vilde det Distrikt af Ribe Amtstue, der efter Regeringens Forslag kom til at ligge udenfor denne Amtstues Grænser, være saa lille, at der ikke kunde være stor Betænkelse ved at lægge det hen til Varde. Grunden, hvorfor vi ikke have deltaget i dette Udvalgsforslag, er ganske simpelt den, at vi overhovedet ikke kunde enes med Flertallet i den Betragtningssaaede af Sagen i sin Helhed, som det gjør gjældende. Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede angaaende Nedlæggelsen af andre Amtstuer, nemlig Ebeltoft og Møen, kan jeg erklære mig fuldstændig enig med det ærede Medlem, der nys satte sig; jeg tror, at det ærede Medlem har udtalt sig saa korrekt og ubetinget i Beslutningens Interesse, som man kun kunde ønske det, og naar den ærede Drøfsfører bemærkede, at han hverken for Ebeltofts eller Møens Vedkommende kunde indse, at der var nogen Grund til at bevare Amtstuerne der, saa forekommer det mig at være en Misfjendelse af de Interesser, som Befolkningen kan have af at have en Amtstue nogenlunde i Nærheden. Det er ganske vist, at Jernbanevæsenet har udviklet sig betydeligt hos os i den senere Tid, men specielt for den største Del af det Distrikts Vedkommende, som har Interesse af Ebeltofts Amtstue, nemlig Omegnen om Ebeltoft og hele Selgenæs, ligger

Jernbaneforbindelsen ganske overordentlig ubehageligt, idet Folk, naar de skulle til Randers, ikke alene have en Jernbaneførelse, men ogsaa maa kjøre mellem 2 og 4 Mile for at komme til den nærmeste Jernbanestation. Jeg har havt Leilighed til at tale med Folk der fra Egnen — og jeg antager ogsaa, at de, der her i Salen nærmest ere kaldede til at tale deres Interesser, vilde udtale sig i en lignende Retning — de have alle været enige om, at Nedlæggelsen af Ebeltoft Amtstue uden Erstatning i en Filial vilde være til overordentlig stor Gene for Beboerne i denne Egn. Skulde jeg tage feil, er der jo Repræsentanter der fra Egnen, som ville kunne rette mine Udtalelser, forsaavidt jeg i enkelte Punkter kunde tage feil af Befolkningens Sympathier og Antipathier. Svad Møen angaar, bemærkede den ærede Drøfsfører, at det kunde ikke være saa forstrækkeligt der, fordi man blot skulde over det smalle Band mellem Koster og Kallehave, men med Hensyn til Langeland var det meget værre; der skulde Folk over til Svendborg. Nu er det, synes mig, et noget aparte Raisonnement, at, fordi Nogle have det værre, skulle Andre ikke have det bedre. Jeg synes snarere, at det var et Argument for at oprette en Filial paa Langeland, saaledes at de stakels Langelændere ikke skulde behøve at tage over til Jyen, men som Argument for at have Amtstuen paa Møen, uden at etablere en Filial der, forekommer det mig rigtignok at være af en mærkelig Bestaffenhed. Jeg skal iøvrigt bemærke for Møens Vedkommende, at det der ikke alene er det at tage over det smalle Sund, det kommer an paa, thi Amtstuen ligger jo ikke i Kallehave, men i Bordingborg, saa at Folk selvfølgelig maa kjøre en ikke ringe Tour, og dernæst have de jo en Bei at tilbagelægge, inden de komme til Koster. Nu kunde man dertil spare: Ja, men der er jo Dampskibsforbindelse til Bordingborg. Det er ganske rigtigt, men det er selv paa denne Maade en ikke ringe Tour for Vedkommende. Dampskibsforbindelsen er ganske vist god, men det kræver dog det Meste af en Dags Tid at komme derhen og tilbage igjen, asset fra den Reise, Folk have at gjøre paa selve Den. Sammenligner man det med Touren til Stege, som Folk alligevel skulle gjøre i andre Forretninger, ved hvilken Leilighed de kunne afgjøre deres Forretninger paa Amtstuen med det Samme, vil man vistnok indrømme, at det vilde være en overordentlig Ulempe for Befolkningen, naar den skulde berøves et saadant Institut. Jeg indrømmer, at der jo ikke kunde være Noget iveien for at danne Filialer paa Møen og i Ebeltoft og henlægge dem under de Amtstuer, under hvilke det ærede Flertal tænker paa at lægge dem; men paa den anden Side tror jeg, det er ganske almindelig anerkendt, at Filialer stabe omtrent lige saa store Udgifter som Amtstuer og langtfra saa store Fordele. Jeg tror saaledes, at der er en almindelig Stemning for ikke at oprette flere Filialer. Der